

De heer DE DECKER wenst de uiteenzetting van mevrouw Alofs nog aan te vullen op een aantal punten.

Hij meent dat het nuttig zou zijn om bij de notarissen een rondvraag te organiseren over hoe de verdeling van de aanvullende pensioenrechten wordt geregeld in het kader van een EOT.

Hij merkt op dat de keuze om de aanvullende pensioenrechten als een eigen vermogen of een gemeenschappelijk vermogen te kwalificeren een politieke keuze is. Deze keuze zou volgens de spreker moeten aansluiten bij het idee dat in de maatschappij bestaat of het aanvullend pensioen al dan niet moet worden gedeeld bij gehuwden en bij wettelijk samenwonenden.

Vervolgens deelt de spreker mee dat de filosofie van het huwelijksvermogensrecht niet uit het oog mag worden verloren bij het debat over de verdeling van de aanvullende pensioenrechten. De wilsvrijheid is een belangrijk element in het huwelijksvermogensrecht. Het opleggen van een verplicht systeem dat niet in balans is met de regels van het huwelijksvermogensrecht moet volgens de spreker dan ook worden vermeden.

Hij sluit zich aan bij de benadering dat het moet gaan om een omvattende regeling. Indien het wettelijk pensioen niet wordt opgenomen in de regeling, zal dit tot discriminerende situaties leiden. Hij verwijst naar de situatie waarbij een ambtenaar gehuwd is met een bediende met een groepsverzekering. De ambtenaar zal een hoog eigen pensioen hebben, terwijl de bediende zijn aanvullend pensioen zal moeten delen. Het wettelijk pensioen en het aanvullend pensioen moeten volgens de spreker dan ook samen worden bekeken. Hij merkt op dat deze discriminerende situaties ook reeds bestaan in het kader van de toepassing van de meerderheidsstrekking in het huwelijksvermogensrecht. Deze onbillijke situaties werden nog niet beoordeeld door het Grondwettelijk Hof of het Hof van Cassatie. Indien hierover een uitspraak van de hoogste rechtscolleges zou bestaan, dan zou de nood om een regeling te voorzien zwaarder wegen.

De problematiek van de verdeling van de aanvullende pensioenrechten is voor de notarissen een complexe materie. Als er een hervorming komt, pleit hij ervoor dat ook de nodige informatie wordt verschaft aan de notarissen en aan de advocaten. Er is ook nood aan ondersteuning van de notarissen door de pensioeninstellingen bij de berekening van de afkoopwaarde.

Met betrekking tot de filosofie van de minderheidsstroming in het huwelijksvermogensrecht verduidelijkt de spreker dat het aanvullend pensioen wordt beschouwd als loon bedoeld bij pensioenleeftijd, waardoor het gekwalificeerd wordt als eigen vermogen. In het kader van de hervorming van het huwelijksvermogensrecht in 2018 werd een andere richting uitgegaan. Hij herneemt het voorbeeld van de vermogenswaarde van het cliënteel dat een zelfstandige tijdens zijn huwelijk heeft opgebouwd. In kader van het gemeenschapsstelsel behoort de waarde van het cliënteel tot het gemeenschappelijk vermogen en moet dit worden verdeeld.

Aangaande de opmerking dat de verdeling van de aanvullende pensioenrechten geregeld moet worden via het huwelijksvermogensrecht of via het pensioenrecht, meent de spreker dat het in beide wetgevingen moet worden geregeld. Als er een regeling is opgenomen in het pensioenrecht, moet daaraan een logische conclusie worden gekoppeld in het huwelijksvermogensrecht.

Hij merkt op dat wat het echtscheidingspensioen betreft, de ex-echtgenoot een eigen recht krijgt dat wordt gefinancierd door de overheid. Bij de verdeling van de aanvullende pensioenrechten, verliest de persoon die het aanvullend pensioen heeft opgebouwd. Bij scheiding van goederen is het niet de bedoeling dat een spaarkapitaal wordt gedeeld met de echtgenoot.

Bij een uitbreiding van de verdeling van het aanvullend pensioen tot alle gehuwden, ongeacht het huwelijksvermogensstelsel, en tot de wettelijk samenwonenden, moet er ook een verschuiving plaatsvinden binnen het huwelijksvermogensrecht, anders staan beide regelingen haaks op elkaar.